Список літератури

1. Єрмоленко С. Я. Про нову редакцію Українського правопису (стенограма наукової доповіді на спільному засіданні Президії НАН України та Колегії МОН України 24 жовтня 2018 р.) / С.Я. Єрмоленко // Вісник Національної академії наук України. – 2018. – № 12. – С. 40-44.

УДК 336.747(477)(100)(043.2)

Тодоренко А. О.
Національний авіаційний університет, Київ

НАЙДАВНІШІ ПАПЕРОВІ ГРОШІ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ: ІСТОРІЯ ПОХОДЖЕННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ

З найдавніших часів і до сьогодення гроші були не лише втіленням товарно-грошових відносин, а й носієм матеріального добробуту населення, втіленням багатства держави. Грошова одиниця була ще й чи не єдиним засобом інформації про епоху свого існування. Давні бони (паперові гроші, що вийшли з обігу) є достовірним джерелом інформації про історичні періоди свого функціонування.

Мета нашого дослідження – розкрити історичні факти з економіки, фінансової системи, культури держав, до складу яких входили землі сучасної України.

Бонами є також цінні папери, що функціонували разом із грішми – це акції, облігації державних позик, купони цінних паперів, векселі, чеки, квитанції, сертифікати, талони тощо. Бона є засобом грошового обігу, своєрідним синтетичним історичним джерелом. Ця грошова одиниця репрезентує процес розвитку технологій виготовлення грошей, поліграфії, водяних знаків, розкриває культурний рівень держави.

Зовнішнє оформлення грошових знаків відображає мистецькі смаки та культурні традиції суспільства.

На початку XIII століття монголи захопили землі Русі – України. Багато досліджень істориків та записів мандрівників свідчать про могутність Монгольської імперії. Зокрема, Марко Поло у своїй «Книзі» згадує, що найбільше його, як купця, вразили гроші «Великого хана». «Як Великий хан замість монет витрачає папірці» – один із розділів його «Книги». Він писав про своєрідну «алхімію» могутнього правителя, який перетворював малоцінні речі в золото та срібло, маючи на увазі паперові гроші. Підставою для їх обігу був могутній запас золота держави. У часи існування могутньої імперії монголів Русь – Україна вперше дізналася про паперові гроші. Після розпаду цієї держави друкування грошей припинилося, однак уявлення про цю грошову одиницю залишилося в свідомості народу.

Тривалий час в обігу на території України були лише металеві монети Німеччини, Польщі, Англії, Угорщини, Венеції тощо. Паперові гроші знову прийшли в Україну лише в другій половині XVIII ст., коли землі України були поділені між двома імперіями – Російською та Австро – Угорською. Цей період був остаточним утвердженням російських грошей як засобу фінансового обігу на території України, оскільки було знищено державний суверенітет Лівобережної України.

Торговельні зв'язки між Україною та Росією обумовили потребу в достатній кількості практичних грошей, що сприяли б швидкому та ефективному обігу товарів. При веденні розрахунків на великі суми металеві гроші були непридатними (потрібні були підводи для їхнього транспортування).

З 1768 розпочалось введення в обіг перших в Росії паперових грошей – асигнацій. Поступово асигнації знецінились.

На зміну їм прийшли кредитні білети, що повинні були забезпечуватися золотими, срібними та мідними запасами.

На території Австро – Угорської імперії, куди входила Галичина, Закарпаття, Буковина, до 1918 року в обігу перебували паперові гроші цієї імперії. Паперові гроші Австро – Угорщини називалися «банкнотами Австро – Угорського банку». Ці гроші були в обігу по всій Україні до 1919 року, після розпаду імперії обіг грошей припинився.

Отже, обіг паперових грошей на українських землях розпочався дуже давно. За дослідженням істориків, економістів, найдавнішими на території України були монгольські паперові гроші. Однак, остаточно в грошовий обіг України паперові гроші увійшли лише у другій половині XVIII ст.

Це були грошові знаки Російської та Австро – Угорської імперій, де крім банкнот, були й інші види цінних паперів. Лише у XX ст. випуск бон розпочався і в самій Україні.

Список літератури:

1. А. Зубко. Найдавніші паперові гроші на терені Русі – України. Українська нумізматика. №1, 1999. с. 78 – 86.
2. Печорин Я. Наши государственные ассигнации до замены их билетами 1763 – 1843 гг. II Вестник Европы. – Т.4. – с. 611.
3. https://uk.wikipedia.org/wiki/Гроші.
4. https://uk.wikipedia.org/wiki/Боністика.
5. https://uk.wikipedia.org/wiki/Історія_української_гривні.
6. https://dt.ua/SOCIETY/istoriya_paperovih_groshey_ukrayini_19171111111920_rokiv.html.
7. https://pidruchniki.com/13761025/bankivska_sprava/klasifikatsiya_groshey/.

Науковий керівник: Чухліб Т.М., ст. викладач

УДК 811.111 (043.2)

Хромець С.В., Чесановська С.Г., Рульова І.Д.
Національна авіаційний університет, Київ

МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ ЯК МОВНЕ ЯВИЩЕ

У XXI столітті радикально змінюється ставлення до мови: зі звичайного засобу комунікації вона перетворюється на чинник, що зумовлює поведінку і мислення людини. Важливим є рівень володіння мовою, що характеризує і духовні якості людини, і її соціальну роль.

У наш час у мові виділяється сленг, який постійно поповнюється іншомовними словами та термінами з професійної лексики. Це закономірний процес, оскільки молодь – це частина суспільства, що найшвидше реагує на зміни в суспільному житті.

В українській лінгвістиці досі немає єдності в тлумаченні поняття «сленг». Цим терміном позначають вульгарну грубу мову, соціально-професійні жаргони